

Våren vågned

1.

Våren vågned under mulden
Strakte sig og ville op.
Men hun skuted sig i kulden
Rysted rødder af sin krop:
    Lune vind
    Kom – varm min kind

2.

Nu stak frosten af mod norden
Og det brised mildt fra syd
Mens hun prikkes hul i jorden
nedefra med sit smukke spyd:
    Krokus flok
    Små gule chok

3.

Dybt begravet i Atlantis
Så hun op mod solens blik
Gennem bølger af erantis
- drak af dem en gylden drik.
    Lille gud
    - spring bare ud!

4.

Solen himler, lærken lokker.
Våren mærker hun bliver grøn
Bimler med de hvide klokker
rejser sig – hvor er hun skøn:
    vintergæk
    Og forårsfræk!

Snart går hun med påskelilje
i sit hår og i sin dragt
slikker is med sød vanilje
af dens store gule tragt
    som en tøs
    - min vår er løs